

Κήρυγμα

περὶ τοῦ μὴ δυσμενῶς ἀνακοινώσασθαι

α΄. Τὸ εἰκονικὸν ὄντως ὑπάρχει

Ταῦτα μόνον λέγω ἢ γράφω ἐν τῇ εἰκονικῇ συνουσίᾳ ἅπερ αὐτὸς τολμῶ διὰ εὐθείας εἰπεῖν.

β΄. Ἡμεῖς ἐσμεν ὃ τι ἂν ἀνακεκοινωμένοι ὦμεν

Τὰ ὑπ' ἐμοῦ προηρημένα ῥήματα οἷός εἰμι ἐμφανίζουσι καὶ ὑποκρίνονται.

γ΄. Ῥήμασι νοήματα σχηματίζονται

Ὅσον χρὴ ἀναμένω ἕως ἂν τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν ὡς βέλτιστα ἐκφράξω δυνῶμαι.

δ΄. Πρὸ τοῦ εἰπεῖν ὑπακουστέον

Οὐδεὶς δίκαια λέγει ἐκάστοτε, οὐδ' ἔγωγε ἂν τῶν ἄλλων ἀκροῶμαι μετὰ πραότητός τε καὶ εὐνοίας.

ε΄. Ῥήματα γέφυρά τίς εἰσιν

Ῥήμασι χρῶμαι ἐκλεκτοῖς, ἵνα συνιῶ τε καὶ κατανοῶμαι καὶ καὶ τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ προστιθῶμαι.

ς΄. Ἐκ ῥημάτων ἀεὶ τι ἠκολούθησεν

Ἐκ πάντων τῶν ἐμαυτοῦ ῥημάτων οἶδά τι ἀκολουθήσειν, εἴτε μέγα εἴτε μικρόν.

ζ΄. Ὁ κοινούμενος ὑπεύθυνός ἐστιν

Λόγους τε καὶ εἰκόνας κοινώσομαι, ἐπειδὴν ταῦτα ἀναγνῶ, ἐξετάσω, καταλάβω.

η΄. Ἐννοίας μὲν ἔξεστιν ἐξετάζεσθαι.

Ἀνθρώπους δὲ τιμᾶσθαι δεῖ

Τοὺς ἀμφισβητοῦντας οὐ νομίζω ὡς ἐχθροὺς καθαιρετέους.

θ΄. Ὀνειδίη οὐδέποτε τεκμήρια ἐγένοντο

Ὀνειδίη καὶ ὕβριν ἀποδοκιμάζω, κἂν εἰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐμῆς γνώμης γένωνται.

ι΄. Ἐνίστε καὶ σιωπὴ λόγος τίς ἐστιν

Ὅταν κρεῖττον ἢ σιωπᾶν, σιωπῶ.